

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Evy Pechové a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce

JUDr. J. P., IČ: ...
Sídlem K. 2, Š.

proti
žalované

Ministerstvo spravedlnosti
se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 8. 2016, č.j. MSP-889/2015-OSD-ENA/12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým mu žalovaná udělila výtku dle § 7a zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád ve znění rozhodném, (dále jen „exekuční řád“).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nesprávné právní posouzení věci žalovaným. Žalobce byl přesvědčen, že mu nelze udělit výtku z důvodu odlišného právního názoru žalovaného na žalobcem učiněný postup v exekučním řízení.
3. Vysvětlil, že řízení v dané věci bylo zahájeno z podnětu manželky povinného, která nesouhlasila s tím, že žalobce nezrušil exekuční příkaz ze dne 7. 1. 2014, sp. zn. 065 EX 05190/13, příkázáním pohledávky z jejího účtu, za situace, kdy byl peněžním ústavem vyrozuměn o tom, že proti ní je vedeno insolvenční řízení, a to ve fázi po vydání rozhodnutí o úpadku.
4. Žalobce nespороval, že dne 7. 1. 2014 vydal exekuční příkaz, jímž rozhodl o provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu manželky povinného u peněžního ústavu. Spороval však, že by se jeho vydáním dopustil pochybení, pro které by mu měla být uložena výtka. Uvedl, že zákonné ustanovení § 140e zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění rozhodném (dále jen „insolvenční zákon“), nabylo účinnosti teprve dne 1. 1. 2014. Nadto důvodová zpráva k citovanému ustanovení upozorňuje na problémy v případech souběhu nařízeného výkonu rozhodnutí nebo exekuce a probíhajícího insolvenčního řízení, jelikož není jednoznačně zřejmé který z dotčených předpisů je *lex generalis* a který *lex specialis*. Dokonce zákonodárce označil exekuční řád za rozporný s insolvenčním řádem; v této souvislosti žalobce poukázal na § 46 odst. 7 exekučního řádu a na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 378/16.
5. Žalobce zásadně nesouhlasil s tím, že by při vydání exekučního příkazu postupoval v rozporu s § 140e exekučního řádu. Navíc za situace, kdy výklad uvedeného ustanovení byl utvářen teprve následně po 1. 1. 2014 judikaturou soudů. Žalobce si jej v době vydání exekučního příkazu vyložil tak, že nelze exekuci nařídit a provést ji, ale neshledal žádnou zákonnou překážku pro vydání exekučního příkazu.
6. Na svou obranu uvedl, že vydání exekučního příkazu nemělo žádné důsledky pro účastníky řízení. Peněžní ústav, kterému byl exekuční příkaz doručen, po dobu trvajícího insolvenčního řízení k exekučnímu příkazu nepřihlížel; blokace peněžních prostředků byla provedena až po skončení insolvenčního řízení.
7. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalované.
8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odmítla veškeré žalobní námitky. Zdůraznila, že žalobce exekuční příkaz vydal v rozporu s § 104e insolvenčního zákona. Poukázala na § 47 odst. 2 exekučního řádu, dle kterého má exekuční příkaz účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Upozornila, že v době vydání exekučního příkazu se žalobce již měl řídit § 104e insolvenčního zákona, neboť ustanovení platilo i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 294/2013 Sb. Právě z důvodové zprávy k uvedenému ustanovení vyplývá snaha zákonodárce vyřešit

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

problematiku souběhu insolvenčního a exekučního řízení tak, aby v takovém případě byla dána přednost insolvenčnímu řízení před exekučním.

9. Žalovaná souhlasila s tvrzením žalobce, že soudní exekutoři nemohou být kárně postihováni za své právní názory. Naopak ale mají být kárně postihováni za své excesivní přehmaty, pod které je třeba podřadit i porušení zákonného ustanovení. V daném případě žalobcem porušené právní předpisy nepřipouštějí jiný právní výklad.
10. K odkazu žalobce na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 378/16 uvedl, že se jedná o nepřiléhavý odkaz, jelikož je v něm řešena otázka aplikace § 46 odst. 7 exekučního řádu, které se však na danou věc nevztahuje.
11. Žalovaná navrhl, aby žalobu zamítl.

III.

Obsah správního spisu

12. J. S. podala k žalovanému stížnost ze dne 24. 11. 2015 na postup žalobce ve věci vedené Exekutorským úřadem Šumperk pod sp. zn. 065 EX 05190/13, neboť žalobce nezrušil exekuční příkaz ze dne 7. 1. 2014, sp. zn. 065 EX 05190/13, příkázáním pohledávky z jejího účtu, za situace, kdy byl peněžním ústavem vyrozuměn o tom, že proti ní je vedeno insolvenční řízení, již ve fázi po vydání rozhodnutí o úpadku.
13. Dopisem ze dne 5. 8. 2016 žalovaná udělila žalobci výtku za porušení § 140e insolvenčního zákona, jelikož nezrušil exekuční příkaz ze dne 7. 1. 2014, jímž byla přikázána pohledávka z účtu manželky povinného, za situace, kdy byl žalobce dne 10. 1. 2014 vyrozuměn o vedení insolvenčního řízení vůči manželce povinného, a to ve fázi po vydání rozhodnutí o úpadku. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 6. 2014, sp. zn. 66 Co 319/2014.
14. Zjištěný skutkový stav věci nebyl mezi účastníky sporným.

IV.

Posouzení žaloby

15. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
16. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).
17. Žaloba není důvodná.
18. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
19. Podle § 104a odst. 1 insolvenčního zákona *v době, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, nelze nařídit nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty; to neplatí pro nařízení nebo zahájení výkonu rozhodnutí nebo exekuce na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5.*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

20. Podle § 47 odst. 2 první věta exekutorského řádu *exekuční příkaz má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.*
21. Podle § 7a odst. 1 exekutorského řádu *drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora, drobné nedostatky v činnosti exekutorského kandidáta (dále jen „kandidát“) nebo exekutorského koncipienta (dále jen „koncipient“) nebo drobné poklesky v chování ministerstvo, Komora nebo předseda okresního soudu exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi písemně vytkne.*
22. V dané věci žalobce nesouhlasil s právním posouzením svého jednání jako pochybením, za které by mu měla být uložena výtka. Byl přesvědčen, že v době vydání exekučního příkazu byl právní výklad § 140e odst. 1 insolvenčního zákona sporným, proto žalobce provedl vlastní výklad citovaného ustanovení tak, že nelze exekuci nařídit a provést ji, ale neshledal žádnou zákonnou překážku pro vydání exekučního příkazu.
23. Soud v této souvislosti připomíná, že dle § 7a odst. 1 exekučního řádu lze písemnou výtku exekutorovi uložit za drobné nedostatky v exekuční a další činnosti. Tedy výtkou je možno postihnout takové jednání exekutora, jež nedosahuje intenzity kárného provinění; jedná se tak o určité upozornění na to, že jeho jednání není správné. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 27. 11. 2015, č. j. 4 As 173/2015 – 31, k výtce konstatoval, že se jedná o opatření: „ ... svou povahou blízkým kárnému opatření napomenutí či důtky, zároveň se jedná i o manažerský nástroj předsedy soudu, vedoucího státního zástupce či dohledových orgánů, který umožňuje zejména udržovat disciplínu a pracovní morálku v rámci justice, řešit drobná pochybení nebo napravovat nesprávné metodické postupy. Posouzení závažnosti provinění pro udělení výtky je zcela na příslušném orgánu dohledu. Jinými slovy, dohledový orgán sám rozhoduje, zda určité kárné provinění pouze vytkne, nebo pro něj podá kárný návrh.“
24. Obrana žalobce v dané věci spočívala v tom, že jeho výklad § 140e odst. 1 insolvenčního zákona byl v době vydání exekučního příkazu správný a souladný i s důvodovou zprávou k zákonu č. 294/2013 Sb. Soud však tuto obranu žalobce nesílí, již jazykové znění citovaného zákonného ustanovení je srozumitelné a jednoznačně z něj vyplývá, že nelze nařídit nebo zahájit výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek dlužníka, je-li vydáno rozhodnutí o úpadku. Taktéž důvodová zpráva k zákonu č. 294/2013 Sb., jímž byl § 140e odst. 1 insolvenčního zákona vtělen do insolvenčního zákona, uvádí, že citované ustanovení bylo do insolvenčního zákona vloženo právě proto, aby v případě vydání rozhodnutí o úpadku nedocházelo k nařizování výkonů rozhodnutí či exekucí. Tedy účelem citovaného zákonného ustanovení bylo vyřešit problémy vznikající v rámci souběhu exekučních a insolvenčních řízení. Záměrem zákonodárce přitom bylo stanovit prioritu kolektivního řízení (tj. řízení o úpadku) před řízením individuálním (tj. exekuční řízení a nařízení výkonů rozhodnutí). Soud shrnuje, že text § 140e odst. 1 insolvenčního zákona byl zákonodárcem formulován určitým a srozumitelným způsobem, čemuž odpovídalo i znění příslušné důvodové zprávy. Rozhodně tedy nelze ani z jazykového znění zákonného ustanovení ani z důvodové zprávy k zákonu č. 294/2013 Sb., dovozovat opačný právní názor zastávaný žalobcem v žalobě.
25. Taktéž se soud neztotožňuje s žalobcovým výkladem textu ustanovení § 140e insolvenčního zákona, že vydat exekuční příkaz lze, nikoli však exekuci nařídit a provést ji. Uvedené tvrzení žalobce se ve světle § 47 odst. 2 věta první exekučního řádu jeví jako ryze účelové, jelikož exekuční příkaz má ze zákona účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle

občanského soudního řádu. Jinými slovy řečeno exekuční příkaz je příkazem k provedení exekuce některým ze způsobů určených zákonem; tudíž pokud je exekuční příkaz vydán, současně v sobě zahrnuje účinky nařízení výkonu rozhodnutí.

26. Soud dává žalobci za pravdu, že ustanovení § 140e odst. 1 insolvenčního zákona nabylo své účinnosti ke dni 1. 1. 2014, přičemž sporný exekuční příkaz jím byl vydán pouhých sedm dní poté. Dle přechodného ustanovení čl. II. zákona č. 294/2013 Sb., účinného od 1. 1. 2014, však platí insolvenční zákon ve znění účinném od 1. 1. 2014 i pro ta insolvenční řízení, jež byla zahájena přede dnem účinnosti zákona č. 294/2013 Sb.; tudíž jeho účinky dopadají i na probíhající řízení, v nichž bylo o úpadku dlužníka rozhodnuto přede dnem 31. 12. 2013. Žalobce tak byl povinen se danou úpravou řídit a ani blízká časová souvislost mezi nabytím účinnosti zákonného ustanovení a vydáním exekučního příkazu není způsobilá ospravedlnit přezkoumávané jednání žalobce. Žalobce jakožto právní profesionál musí být schopen včas a náležitě reagovat na změny právních předpisů.
27. Soud se neztotožnil ani s odkazem žalobce na rozhodnutí Ústavního soud sp. zn. IV. ÚS 378/16, jímž demonstroval rozpornost mezi exekučním a insolvenčním řádem. Ústavní soud se totiž v rozhodnutí věnoval jiné právní problematice bez dopadu na nyní posuzovanou věc. Ústavní soud sice rovněž posuzoval postup exekutora v případě souběhu insolvenčního a exekučního řízení, ale ve vztahu k aplikaci § 46 odst. 7 exekučního řádu, tj. k jiné fázi řízení; konkrétně se Ústavní soud zabýval věřitelským postavením soudního exekutora při vydávání výtěžku exekuce do insolvenčního řízení.
28. Pokud žalobce v žalobě poukazoval mimo jiné na to, že vydání exekučního příkazu nemělo žádné negativní důsledky pro účastníky řízení, neměla mu proto být za ně dána výtku, pak soud zdůrazňuje, že záleží plně na dohledovém orgánu, jakým způsobem posoudí závažnost zjištěného pochybení exekutora a následně rozhodne o uložení příslušné formy kárného opatření (viz rozhodnutí Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 27. 11. 2015, č. j. 4 As 173/2015 – 31). Soud však upozorňuje na, ve správním spise založené podání J. S. ze dne 24. 11. 2015, ve kterém tato vypočítává jednotlivé negativní důsledky způsobené jí vydaným exekučním příkazem. Na základě tohoto příkazu jí totiž byl dne 22. 11. 2015 zablokován účet, na němž měla finanční prostředky pro obživu čtyřčlenné rodiny a na který jí zaměstnavatel zasílal měsíční mzdu.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, základními zásadami správního řízení a ustálenou judikaturou soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. února 2020

Mgr. Gabriela Bašná v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.